

POSTANOWIENIE

Dnia 18 lipca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 18 lipca 2023 r., na posiedzeniu w trybie art.

535 § 3 k.p.k.

sprawy Ł.Ś.,

uniewinnionego od zarzutu popełnienia czynu z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 223 § 1

k.k.,

z powodu kasacji wniesionej przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego

od wyroku Sądu Okręgowego w Opolu

z dnia 4 stycznia 2023 r., sygn. akt VII Ka 680/22,

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Nysie

z dnia 23 marca 2022 r, sygn. akt II K 60/19,

p o s t a n a w i a:

1) oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;

**2) obciążyć oskarżyciela posiłkowego (...) kosztami
postępowania kasacyjnego.**

WZ

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Nysie z dnia 23 marca 2022 r. (sygn. akt II K 60/19) uznano Ł.Ś. winnym czynu z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 223 § 1 k.k., za który wymierzono mu karę 1 roku pozbawienia wolności. Wyrokiem Sądu

Okręgowego w Opolu z dnia 4 stycznia 2023 r. (sygn. akt VII Ka 680/22) uniewinniono oskarżonego od zarzucanego mu czynu.

Od tego prawomocnego orzeczenia kasację wniósł pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego, zarzucając wyrokowi *„rażące naruszenie prawa, które miało istotny wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, tj.:*

- prawa materialnego, a to art. 223 § 1 Kodeksu karnego poprzez jego błędną wykładnię polegającą na błędnym uznaniu, iż pojazd mechaniczny nie stanowi „innego podobnie niebezpiecznego przedmiotu” w rozumieniu art. 223 § 1 Kodeksu karnego niezależnie od właściwości tegoż pojazdu oraz sposobu jego użycia przez sprawcę oraz błędne uznanie, iż czyn stypizowany w art. 223 § 1 Kodeksu karnego, tj. czynna napaść może być popełniony wyłącznie w zamiarze bezpośrednim, a nie także w zamiarze ewentualnym;

- prawa procesowego, a to art. 7 k.p.k. poprzez przeprowadzenie przez Sąd Okręgowy w Opolu dowolnej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego, sprzecznej z zebrany w sprawie materiałem dowodowym, zasadami logiki, wiedzy i doświadczenia życiowego i w konsekwencji dowolne ustalenie, iż pokrzywdzony nie był zmuszony do odskoczenia z toru jazdy pojazdu kierowanego przez oskarżonego oraz iż pokrzywdzony nie znajdował się w torze jazdy przedmiotowego pojazdu, czemu przeczy praktycznie cały zebrany materiał dowodowy za wyjątkiem wyjaśnień samego oskarżonego.”

Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i skierowanie sprawy na ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Opolu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się oczywiście bezzasadna.

Zarzut dotyczący naruszenia prawa materialnego nie został w zasadzie uzasadniony. Skarżący przytacza jedynie pogląd jednego komentatora w zakresie dopuszczalności popełnienia czynu z art. 223 k.k. z zamiarem ewentualnym. W zakresie zaś zagadnienia uznania pojazdu mechanicznego za inny niebezpieczny przedmiot przytacza kilka orzeczeń bez zdania komentarza. Wskazuje jedynie, że

można odnaleźć twierdzenia, że samochód w pewnych okolicznościach może stanowić niebezpieczny przedmiot o jakim mowa w art. 223 k.k. Trudno uznać tak postawiony zarzut za wypełniający minimalne warunki kasacyjne (wykazanie rażącego naruszenia prawa mające ponadto istotny wpływ na treść orzeczenia).

Natomiast w zakresie zarzutu naruszenia art. 7 k.p.k. przez Sąd odwoławczy oś zarzutu sprowadza się na polemice z oceną dowodów dokonaną przez Sąd odwoławczy. Odwoływanie się do tego, że inaczej niż uczynił to Sąd można odczytać opinie biegłych (jako niekwestionujące wersji o konieczności odskoczenia policjanta sprzed nadjeżdżającego pojazdu) jak i wybranych zeznań świadków - nie jest wystarczające do spełnienia wymogów kasacji, tj. wykazania rażącego naruszenia prawa i jego istotnego wpływu na treść orzeczenia. Jeżeli skarżący kwestionuje dokonaną przez sąd ocenę dowodów, to zarzut obrazy art. 7 k.p.k. powinien sformułować w taki sposób, aby z jego treści wynikała istota obrazy tego przepisu w danej sprawie, tj. w treści zarzutu należy wskazać jaki konkretnie dowód (czy dowody) został przez sąd oceniony dowolnie oraz - co istotne - w czym ta dowolność się przejawiała.

Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji.

WZ

[ł.n]

